

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 27.09.2011. године

Констатује се да су приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,**
- **пуномоћници Наташа Кандић, Мустафа Радонићи и Марина Кљаић,**
- **Миладиновић Топлица са браниоцем Петронијевићем,**
- **Поповић Срећко са браниоцем Борковићем,**
- **Кастратовић Славиша са Радивојевић Миленком адвокатом,**
- **Богићевић Бобан са браниоцем Крстом Бобот,**
- **Цветковић Звонимир са браниоцем Мршовић Милошем и Драгославом Огњановићем,**
- **Брновић Радослав са браниоцем Шћепановић Вучићем,**
- **Корићанин Видоје са браниоцем Перовић Небојшом,**
- **Корићанин Вељко са браниоцем Перовић Небојшом,**
- **Сокић Абдулах са адв. Дејаном Крстићем,**
- **Николић Милојко са браниоцем Палибрк Драганом и**
- **Момић Ранко са браниоцем Огњеном Радић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало смо чекали оштећене и донећемо сада формално и решење. Реците ми овако, везано за препознавање како се тужилац изјашњава?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам сагласан односно предлажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви чак и предлагете препознавање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предлажем да се изврши препознавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И посебно за оштећену Зелфије Гаши која и када је била код истражног судије није никада обавила препознавање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Позван да се изјасни везано за препознавање које би обавиле оштећене које су дошле Зелфије Гаши и Ифете Чеку заменик тужиоца изјављује да то и предлаже и посебно за оштећену Зелфије Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога тужиоче, за све оптужене или само за неког?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ифета Гаши за све оптужене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ифета Гаши је препознавала све оптужене осим Момић Ранка, осим Николић Миленка и осим Обрадовића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је за ову тројицу, Николић, Обрадовић и Момић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Зелфије Гаши?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Она све окривљене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она све оптужене?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Она није била на препознавању у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, она се у истрази изјаснила да не може никога да препозна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро али за сваки случај нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сваки случај све?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте.

А за оштећену Зелфије Гаши за све оптужене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а браниоци? Противите се за Ифету Чеку или за Зелфије Гаши? Ифете Чеку је већ обавила препознавање. За Ифете Чеку бранилац Петронијевић без микрофона каже шта? Сад с микрофоном.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, имајући у виду њену изјаву не треба ни њу као оштећену излагати непотребним радњама, нити губити време на томе јер је нецелисходно, ако она жена каже да не може никог да препозна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то је Зелфије Гаши.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Извињавам се, ја говорим управо за Зелфије Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за њу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А што се тиче ово друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Ифете Чеку за ову тројицу окривљених?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Није у питању мој окривљени и ја се не бих изјашњавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали браниоци?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Противим се препознавању од стране оба сведока из разлога што није сврсисходно нарочито у погледу Зорана Обрадовића јер окривљени се налазе у притвору, а окривљени су више пута до сада присуствовали суђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је присуствовао суђењу?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па окривљени, значи упознати су с тим, пуномоћници имају контакт са сведоцима тако је потпуно несврссходно и није у циљу разјашњења ове кривично-правне ствари да дође радње препознавања нарочито у погледу Зорана Обрадовића зато што је он већ познат и пуномоћницима и другим сведоцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим пуномоћницима? Ми причамо о оштећеној.

Адв.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па пуномоћници су у контакту са оштећенима, тако да сумњам у радњу препознавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Бранилац Петронијевић се не би изјашњавао јер његов оптужени заправо и не треба да буде препознат јер о њему не говоре оштећене.

Бранилац Перовић (Корићанин Видоје, Вељко и Обрадовић Зоран) сматра да је та радња компромитована у односу на Обрадовић Зорана због тога што су пуномоћници оштећених на суђењу видели Обрадовић Зорана, а они су у контакту са оштећенима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци? Господине Радивојевић.

Адв.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, придружио бих се речима мојих колега. Хоћу једну посебну ствар у односу на Кастратовића, његове слике су објављене 1999. године у фази истраге сви сведоци који су радили радњу препознавања нису га препознали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо Кастратовић данас ни говорили о њему.

Адв.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Зелфија Гаши све окривљене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се противите ово што је рекао тужилац.

Адв.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Противим се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: И друга ствар знам начин на који долазе сведоци са Косова из Ћушке и да ли ја могу да верујем да Наташа Кандић или Мустафа Радонић њима нису показали слике, да ли могу да верујем тужиоцу који иде у Ћушку да им није показао слике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Безпредметно и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Бранилац Радивојевић Миленко противи се у односу на Кастратовић Славишу и у односу на радњу препознавања коју би обавила оштећена Зелфија Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Дејан Крстић?

Адв.ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија. Придружујем се речи колега, а још једноставно због чега се принципијелно противим извођењу ове радње, у

ствари просто тужилац каже «за сваки случај», то је нешто што ЗКП не, просто не предвиђа, не знам сад, можда ако би тужилац образложио предлог па да се онда изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Бранилац Дејан Крстић се противи посебно и због тога што је тужилац свој предлог за оштећену Зелфије Гаши није образложио па је нејасно зашто би се то обављало сада ако није у фази истраге.

Остали браниоци се придружују речи бранилаца који су се већ изјаснили и оптужени се такође придружују, вероватно, климањем главе из посебног дела суднице, па се за овим веће повлачи ради одлучивања.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се поверава истражна радња препознавања оптужених Обрадовић Зорана, Момић Ранка и Николић Милојка од стране оштећене Ифете Чеку, истражном судији овог суда Драгану Мирковићу.

Налаже се истражном судији да по обављеном препознавању достави записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Замолићу вас сада да направимо паузу од неких петнаестак минута док не обавимо ту радњу јер је истражни судија ту и чека нас и да се иза тога вратимо овде. Значи одвешћете.

Седите молим вас.

НАСТАВЉЕНО након паузе у којој је обављено препознавање. Присутни су и даље сви.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес настави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите оптужени Момићу.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНОГ МОМИЋ РАНКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оволико смо се задржали јер је овој једној, односно оштећеној Ифете Чеку позлило, па смо морали и, лекар је морао да интервенише. Наставићемо сада са саслушањем оптуженог Момич Ранка и сада је део претреса у коме вам питања постављају браниоци и саоптужени. Да ли неко од бранилаца има питања? Бранилац је већ био јуче. Није имао питања. Ви имате питања. Изволите. Бранилац Горан Петронијевић бранилац првооптуженог.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бранилац првооптуженог, адв.Горан Петронијевић. Судија може непосредно или преко Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала. Господине Момичу, помињали сте да је Небојша Минић Мртви у више наврата помињао некаква саветовања, реферисања и слично. Питање за Вас да ли сте Ви икада лично, непосредно били присутни или чули да Топлица Миладиновић њему или било ком другом издаје неко наређење?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Чуо сам једино од Минића Небојше Мртвог, од другог нисам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То сте рекли, него кажем да ли сте икад од неког другог чули или лично да сте чули?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Нисам никад, нисам присуство нити сам мого улазити у команду, мислим нисам улазио у команду никако тако да не знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јуче сте поменули један детаљ, па бих Вас у вези тога питао. Поменули сте да вам је аутомобил који сте ви возили «Голф» Небојша Минић затражио како би га наводно вратио Топлици.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта сте ви сазнали, шта се догодило са тим аутомобилом касније? Можете ли да нам објасните, појасните ту ситуацију?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Сазнао сам, прво сам ја скинуо звучнике кад сам враћао испред наше команде где је кућа била, где су поједини момци спавали, скинуо сам звучнике са врата с тога «Голфа» и посвађали смо се. Хтео је да пуца у мене и ја сам видио да нешто није у реду. Реко је да мора да врати у команду. Ја сам му дао то ауто, то је ауто нестало и више га нисам видео. То је било можда на једно двадесет дана, па близу и мјесец дана до краја кад ћемо се иселити из Пећи. После тога сам чуо да га је одвео у Подгорицу и продао за 5.000 марака.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када кажете «одвео у Подгорицу и продао», на кога мислите?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: На Небојшу Минића Мртвог.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли из тога можемо да закључимо да је он продао ауто, а вама је рекао да га враћа Топлици?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Сигурно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Остали браниоци? Нема нико питања. Неко од оптужених? Изволите, оптужени Поповић Срећко.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја госпођо, ја се извињавам, само једно питање. Јуче сте поменули да сам ја рекао да је он носио моторолу, па бих из тог контекста волио да знам како је дошло до тога да сам ја реко да је он носио моторолу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да поново прочитам оно што смо јуче предочавали, је ли?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јер је немогуће да сам ја то реко јер знам да сам реко да је Небојша имао мотороле, а да он могуће да је имао али ја то нисам видео. Ништа више, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сада кажете да он није имао моторолу, само то као вашу примедбу?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у сваком случају вама оптужени Поповић Срећко каже да никада није рекао да сте ви имали мотороле, већ да је то имао Минић Небојша. Добро. Још неко од оптужених? Изволите оптужени Сокић Абдулах.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Добар дан. Имо бих примедбу за јуче што сте мене споменули у вези да сам ја изјавио негде да сам Бранка Босанца видео како је водио људе у кућу да их стреља, па ме то занима, пошто знам сигурно да је то потекло од јавног тужиоца, ни од кога другог, у договору са заштићеним сведоком највероватније. То кажем зато што стоји у прошлом оном спису што смо добили изјаву заштићеног сведока да сам ја у Пећ дошо 23.03. то није истина, мислим што одговара једино јавном тужиоцу. 23.03. ја сам био у Руменци код Новог Сада, значи нисам могао бити никако тамо, то могу и да докажем и пуно што има неистина што се прича, што се изјављује овде пуно неистина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Исто што су ми били наметнули, то сам већ прије говорио, да сам убио неку тројицу Албанаца, па кад сам му доказо да нисам мого бити на истом мјесту, на два мјеста у исто време онда су ми скинули ту тројицу Албанаца, а после са договором највероватније са заштићеним свједоком намјестио ми убиство две НН особе који ме је заштићени сведок видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али сада да вам кажем, немојте молим вас понављати одбрану.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи оптужени Момић Ранко је сад дошао да он износи своју одбрану, значи само поставите му питања, а ви касније можете, знате, када се он врати да нешто допуните своју одбрану. Сада ако имате питање за оптуженог Момића.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Знам али само вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ако имате питање за оптуженог Момића.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Само то што сам јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче сам читала за мотороле за Поповић Срећка то нисам нашао али сад овде 25.08.2010. транскрипт аудио записа са испитивања окривљеног Сокић Абдулаха страна 49, «не могу да се сјетим да ли може даље, трећу групу је одвео ја мислим да је Ранко Босанац са њима био, не могу да се сјетим. У трећој групи је био Вук и Вук вероватно овај из Републике Српске сам је био. Он је довео исто десетину људи доле где сам ја обезбеђивао ту кућу. Људи су ушли унутра како је он наредио, једини тај Вук што је носио пушкомитраљез, а неки тешки пушкомитраљез као што се овде наводи» итд. то је то што сам читала.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Вука јесам споменуо, Вука јесам споменуо и за тај пушкомитраљез, али Ранка сигурно нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то што је тражио, то је то што је јуче читано оптужени. У сваком случају ви сада кажите видели сте Вука, а нисте видели Ранка Босанца или шта кажете?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Па Вука јесам видео, то сам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вука јесте. Добро. А Ранко Босанац, овај с њима је био ту трећу групу коју је одвео, ово што сте рекли то није тачно?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Трећу групу, фино сам ја вама реко овде кад сам излагао моју одбрану, да је трећу групу водио вјероватно Рашковић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли четврту групу. Добро. Не, да је он био у трећој групи. Добро, па онда мењате па кажете четврту групу је био, у сваком случају шта ви имате да питате?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: У сваком случају њега нисам споменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега нисте споменули, то сад хоћете њему да кажете, добро. Неко питање?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја све молим ко ме је видео значи било где да сам кога одвео, ако сам кога убио, ако сам кога силово, замолио бих вас све да кажете слободно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево каже вам оптужени Сокић да вас уопште није споменуо. Да ли имате неко питање?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Немам, имаћу ваљда после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се онда молим вас на место.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко од оптужених има питања? Пуномоћници да ли имају питања?

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Ја бих прво питао, он је током његовог исказа рекао да су добили наређење за обезбеђење леђа управо због неке акције која је требало да се спроводе за село Дашиновац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да ли може да нам каже од кога су добили то наређење?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Од Небојше Минића Мртвог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Јер ни с ким другим нисам имао контакт.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Добро, после ове акције јесте ли разговарали нешто у вези ове акције шта се збивало, јесте ли водили неки разговор са неким?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Са Минић Небојшом вјерујте господине да нисам мого да га гледам, а не с њим да разговарам, али вјерујте ми.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Са неким другим?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: С њим нисам ништа разговарао, да ли је ко шта разговарао не знам. Ја сам мого да разговарам негде у кафану са својим неким другом с ким сам се дружио, а њих је било врло мало, па да споменемо нешто или тако, а са Минић Небојшом никад, значи.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Рекли сте да сте ви док сте служили у акцији, у јединици Аркановој да сте добили тамо чин потпоручника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да ли је тај чин нешто значео у овој јединици док сте радили?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ништа, то је чин само Српске добровољачке гарде и није применљив у оружаним снагама Југославије тадашње Савезне Републике Југославије.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: А Мртви, је ли имао он неки чин?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да ли је он имао он, немам појма вјерујте, претпостављам да је имао неки чин, ко му је то дао, то мора да му је неко баш на високом, ако му је дао тај чин, а да ли је имо, вјерујте, не знам, не могу да вам кажем, јер нисам гледо његове службене легитимације и тако.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Е овај човек што Вам је дао кола, Ви сте рекли за она кола «Ауди». Да ли је то био неки Албанац или Србин или?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па не знам, не знам, верујте ми да не знам.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да ли Вам је то поклонио он или?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Није ми поклонио, то је војни ауто био, значи, мобилисано је, ко га је мобилисао, где га је мобилисао, ја немам појма.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Значи, то није било његово возило што Вам је дао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте принципијално, један од бранилаца је питао, да ли можемо да закључимо, значи пустите да завршимо.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не, слободно питајте, како мислите није било његово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте одговарати, каже, рекао Вам је то.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја сам га добио од «Мртвог».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте причати сада, сачекајте питање.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Када сте ишли у село Захаћ, како сте говорили, јесте ли ишли тим макадамским путем или сте изашли на асфалтни пут?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ишао сам асфалтом и скренуо сам десно негде, ја мислим да је то први макадамски неки пут, уски, тада је био, ја не знам сада каква је ситуација. Ја сам мислио да је то све Захаћ, нисам знао да је ту Ћушка и овај, ишао сам тим макадамским путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, знате шта Вас пита пуномоћник, када кажете јуче да сте дошли у Захаћ и е то.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Макадамски, није чак ни макадам, него је као и траве било и земљани, значи није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте више излазили горе на пут.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не, не.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Значи, само тим путем сте ишли до Захаћа?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, само тим путем и ивица је ту скроз била, има четири, пет кућа је било са десне стране, када сам већ дошао у Захаћ, сећам се то, веће су куће биле, није нико био у тим кућама.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: А између Захаћа и Ћушке, да ли има још неко село, да ли знате?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Верујте да сам приметио и то ја мислим да је, само са леву страну да сам видео по коју кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате дефинитивно, да је то, које село?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не, не знам, али сада претпостављам, сада претпостављам, Ћушка је значи прва од Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али од када сада, од када се води поступак или од пре?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, да, од када сам био, значи Ћушка прва дође од Пећи, па онда дође Захаћ, је ли тако.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: А између, да ли има неко село, да ли знате?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он није још издефинисао, питајте га Ви које?

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Јесте чули за село Пављане?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не, чуо сам, и за Ћушку и за Пављане сам овде чуо, а нисам знао до сада да су Пављани између, ево до овог момента.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Рекли сте да је, када се десио догађај у Љођима, да је пуцано из Ћушке.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не, не.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Тако је рекао, ја колико сам могао да чујем и он то потврђује сада.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не потврђујем, него питајте, знам шта ћете питати.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Ви сте рекли да се пуцало из Ћушке у Љође.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Из правца Ћушке.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Из правца Ћушке.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Из правца Ћушке, сада сам Вам објаснио где и како.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да ли знате Ви колико је далеко Ћушка од Љође?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па знам, има сигурно једно четири, пет километара.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да ли се могло пуцати из

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да ли знате колико аутоматска пушка има домет? Ако се мало приближи, онда значи још више има домет.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Има ли нешто између Ћушке и Љође?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Има ливаде, шуме и живице, из тих живица су и пуцали и убили иам два човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али то је 1998. година.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, он ме о томе пита, нема проблема, нека ме пита шта год хоће, госпођо, никакав проблем.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: А да ли знате, колико је далеко Ћушка од Дашиоваца? Ви сте рекли да је било близу.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, врло близу.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Молим?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Врло близу.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Врло близу?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Отприлике колико?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па сада ћу Вам ја рећи, можда ваздушне линије ево колико ја овако, не познајем добро та места, али знам да смо пре Прилепа скренули лево, пре Прилепа лево и кроз једну шуму смо ишли, напад на тај Дашиновац, не у напад, него да ослободимо то место.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Колико има тај Прилеп од Пећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да одговори.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па овако, ја мислим ваздушне линије можда седам, осам, па нека има и десет километара, више нема и то је превише, то је превише што сам Вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас оптужени Поповићу, удаљићу Вас ако будете викали.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Значи има највише десет километара ваздушном линијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша процена, можете ставити примедбу.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: И мање, али то је навјише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његов одговор.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Добро, његов одговор, да ли се може ићи од Ћушке за Дашиновац и куда се може ићи за Дашиновац?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па сада Ви није ништа иронично, одведите ме сада у Ћушку, ја ћу стићи за сат времена, како год хоћете, а не знам тај терен, ја ћу стићи у Дашиновац, значи врло брзо, преко реке Бистрице па даље, верујте, правац је то све,

нема планина, нема брда, то је шума, већином равница, брежуљкаст терен, брзо се може стићи. Значи војно када гледате, ви гледате као цивил, ако требате негде да одете и то, а војно, врло брзо се стигне, верујте ми.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Знате ли Ви, у којој општини се налази село Дашиновац?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: То за мене уопште није важно, није ми важно, јер то је све Србија и дан-данас ја мислим, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте само мало, молим Вас, слушајте ме оптужени Поповићу, потпуно реметите и ометате саоптуженог Момић Ранка који овде одговара на питања, молим Вас да се уздржите, а и Ви, господине Перовићу, угасите микрофон. Молим Вас, оптужени Поповићу, удаљићу Вас, удаљићу Вас са суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има питања од пуномоћника? Изволите. Молим Вас, искључите микрофон, господине Радоњићи, Молим вас пуномоћници, јер је само то још остало. Колико ћемо још имати питања, да знамо, да ли можемо да кажемо да припреме сведока, у смислу да припреме, господо браниоци, да не схватите погрешно, да је доведу у суд, она се налази у хотелу, ако стигнемо сведокињу данас. Добро, изволите.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Имала бих, директно или преко Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, директно.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Господине Момићу, Ви сте јуче рекли, када се кретало у Ћушку, тј. Ви сте мислили да је све то Захаћ, да је «Мртви» ишао неким ципом. Да ли је било некаквог наоружања на том возилу том приликом?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Био је лаки митраљез, али то је, мислим, постави се ако иде негде цип, он се постави, али он се скида, не може он значи да стоји, није стационаран на ципу. Не може да стоји и да се вози цип, па да он стоји, то је цип отворени, разумете.

МАРИНА КЉАЈИЋ: А том приликом је био?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, имао је Вук тај обичај или Булат, тај Булатовић, не знам већ, имали су обичај, седели су и носили су то.

МАРИНА КЉАЈИЋ: И реците ми, молим Вас, око овог возила, мислим да је ту са колегом дошло до неспоразума. Када сте дошли, описивали сте, до једног великог зида, кућа, човек ме је

одвео до једног стога сена испод којег је извадио неки стари «Ауди». Да ли је он Вама поклонио тај «Ауди»?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да и он је касније отишао, сада ћу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пребацивање у Црну Гору?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, отишао је у Црну Гору и нашао сам му човека и рекао ми је да је тај човек у Црној Гори, да ме је поздравио и ако треба, ауто је тај већ отишао тако да ништа.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Само једно питање, обзиром да сте за то време отишли до Пећи и вратили се, да ли сте још неке формације уочили на тој релацији на путу?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Видите нешто, ја сам то једном већ рекао, виђао сам неке формације, али не могу да се сетим, дванаест година је много, верујте ми, брата не видите рођеног дванаест година, не можете да га познате, значи то ми је све нешто у магли, у магли, ја покушавам да се сетим неких ствари у соби када лежим, али не могу. Значи било је, сигурно, сигурно је било, значи сигурно је било. Ја сам негде прочитао неко је изјавио, није било. можда он није видео то, значи сигурно је неко био тако. Полицију нисам видео, да сам видео полицију, баш полицију ову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте јуче одговарали.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ето то је то, значи било је, али сада.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да заврши госпођа Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих Вас само питала, да ли је тог дана у том селу било још неких ситуација у којима је неки ауто узет или који је нађен?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја сам Вам рекао оно што ја сигурно знам, ја остављам могућног можда да јесте, али ја то нисам видео, значи нисам видео. Чуо сам да је «Мртви» имао обичај да вози пред своју кућу и то сам прочитао и у списима и вероватно да јесте тачно, вероватно јесте тако, јер имао је везе, то знам, у полицији инспектори, такође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ово је одговор једноставан.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: То сам рекао, то што сам ја ауто узео или што сам добио, Ви то водите како хоћете, и тај «BMW», тачно сам Вам објаснио где је.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је тај «BMW» узет или је поклон?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: «BMW» је госпођо узео «Мртви», већ рекао сам јуче како и шта, са још два човека и вероватно га је

онда касније, јер читао сам овде Бобан да је тог «BMW» одвезао и вероватно јесте довео до њега и овај одвезао. То је било у Ћушки.

НАТАША КАНДИЋ: Мало пре сте рекли да га је одвео испред куће. Где је његова кућа била?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Од «Мртвог» ја знам да је живео у дому где су живееле избеглице, то је пре парка десно када идете према касарни, а чуо сам да је Рада имала родитеље, то сам касније чуо, ја никада ту нисам био, у неко село значи прођете, прође се касарна па у десну страну, како се зове, оне знам, то село, ту је Рада имала родитеље, није он имао куће и вероватно је горе то возио.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли некада били горе?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Никада, значи никада. Горе једино што сам био код овога, како се зове, био је у ПЈП са мном, Лазо, звали смо га Лазо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код неког пријатеља.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код неког пријатеља.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Код неког пријатеља, био је у ПЈП са мном, једино био сам код њега и био сам на гробљу, ту има гробље у селу, али одмах, ту сам скоро сваки дан.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате за неког младића, овај, који је ето тако био око «Мртвог», неког Церовића?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Никада нисте чули за њега?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не, никада нисам чуо значи за Церовића, можда га знам овако, али нисам, то ми је непознато презиме.

НАТАША КАНДИЋ: А рекли сте нам да овај, да доста знате ових из ОПГ.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Из ОПГ група, да ли знате?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па не бих о томе да одговарам, значи цабе ћете ме питати о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете да одговарате на питања о ОПГ?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Нећу, то није у мојој надлежности, значи нисам био у тој групи, извините.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да Вас питам, да ли знате Мићу Мартиновића?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам питала јуче.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате Сашу Џудовића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је јуче одговорио, то је све јуче причао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је тих дана Саша Џудовић био са Вама, тог ето 14. маја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је 14. маја био са Вама у акцији Саша Џудовић?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Верујте да га нисам видео и не верујем да је био, он је дошао једно два, три дана са почетка код нас, то Вам могу сигурно рећи и одмах је напустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако како сте јуче објаснили?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако како сте јуче објаснили?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да ли сам то објашњавао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, за Џудовића, јесте.

НАТАША КАНДИЋ: А Мићо Мартиновић?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Није био код нас, код нас, он је био у ОПГ.

НАТАША КАНДИЋ: Питам, да ли је.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не знам, верујте, па то је огромно место, то је врло велико место, па ту је могла да буде бригада да иде једноставно, да ја не видим, верујте, то је велико место, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господин Крстић се јавио да сада још нешто.

Адв. ДЕЈАН КРСТИЋ: Судија, хоћете ми дозволити пар кратких питања, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Адв. ДЕЈАН КРСТИЋ: Може директно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Адв. ДЕЈАН КРСТИЋ: Господине Момићу, јуче сте у свом излагању, у својој одбрани дакле изјавили сте видели лешеве двоје Албанаца. Само да ли бисте могли само прецизније да објасните, где је то било? Ово питам судија зато што окривљени није му јасно било где је Ћушка, где је Захаћ, чисто да то појаснимо?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: То је била, опет ћу рећи, ја мислим Ћушка, има ту пут један скреће десно, а ја сам прије тога пута значи скренуо десно када сам ишао, вратио сам се. Има стара

кућа или је кула, нешто јесте ту крај тог пута са десне стране и оне су биле овако са десну страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, на земљи или у јарку?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ту верујте, ја нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На самом путу, ван пута?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ван пута, ван пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај мушкарац у униформи?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате и мушки и женски, да ли је био у одећи, да ли је имао униформу неку?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Имао је одећу, у одећи су били, али ја мислим да је у цивилу.

Адв. ДЕЈАН КРСТИЋ: Мене интересује нешто друго, пошто сте господине Момичу рекли да је то било на крај села, само, да ли бисте могли да објасните, шта то значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не на крај, рекао је када је ушао.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не, не, то је било овамо.

Адв. ДЕЈАН КРСТИЋ: На почетку дакле, када сте се кретали путем од Пећи ка Приштини?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, крај асфалта.

Адв. ДЕЈАН КРСТИЋ: Чим сте ушли у село?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, крај асфалта.

Адв. ДЕЈАН КРСТИЋ: Ништа више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко, тужлац има пар питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нешто само, господине Момичу само да Вас питам, само да нешто учинимо јасним, Ви сте овде на главном претресу јуче рекли да сте, да је сврха акције да се направи неки зид и да се заштите нека леђа. Онда сте нам рекли да сте видели упаљене куће. У истрази сте причали нешто мало другачије, па сте тако на страни 50 рекли да је наређење било да се ово село комплетно исели. На страни 60 помињете да је наредба била да се тражи оружје и сви да се иселе, да оду. На истој страни да се цепају документи. У истрази сте рекли да сте видели одређени тријаж, раздвајање мушког и женског становништва у селу за време акције, на страни 63. и да сте видели у неком дворишту да неко узима новац. Ви сте официр?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте рекли, Ви се разумете, дакле, претпостављам у војне операције.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците сада нама овде у једној реченици, каква је ово операција била тога дана у Ћушки и Захаћу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, осврните се на оно јуче што сте рекли, да је било исељавање и да је то била ствар политике тада.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, и што је жива истина и то и Ви знате, значи то сви знају. Видите нешто још, прочитајте ми где сам ја рекао да је вршен тријаж становништва, молим Вас, прочитајте ми то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, господин Перовић је скочио.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Само ми прочитајте где сам рекао и шта сам рекао, да ли сам рекао, одвајани су мушкарци и жене, како сам изјавио и шта сам рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питање истражног судије, «је ли том приликом вршена тријажа».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој страни се чита?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде је неко означио судске списе, у горњем десном углу и то је за мене релевантна страна, зато што ја читам нешто из судских списа.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Само ми реците када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Момићу, сачекајте, прочитајте онда и за браниоце, све то 50 и 60 и ову страну на самом овом документу како је куцано, молим Вас и онда ћемо тако то да разјаснимо. Значи ознака судског списка је та и ово што сте рекли, 50. и то, прочитајте то молим Вас, ево сада ћу ја то да нађем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само мало, горњи десни угао, стоји број 50, доњи по средини стоји број 7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у том несметаном излагању када сте причали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је, у несметаном излагању, дакле, један, два, три, четири, пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наређење нам је било значи да сво село комплетно иселимо и то сте јуче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шести ред одоздо у врху стране, «наређење нам је било значи да ово село комплетно иселимо, колико је било кућа, не знам, значи сви да се иселе и да се упуте према Албанији, не према Црној Гори.»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам је јуче објаснио, то је јуче предочено и то је јуче објаснио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви мени тражите да ја ово читам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али то је јуче, то сте малопре прочитали, ја Вам кажем, то је било јуче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За акцију у селу Ћушка и Захаћ и цео тај потез, употребљавају се различити термини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сада поновите тужкоцу шта је била сврха акције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се звала акција и шта је био циљ акције, то су основни војни појмови.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Опет ћу поновити, никакав проблем, требали смо да идемо, да ли сутра или прекосутра, да ли за три дана, четири, пет, није важно, у тај Дашиновац. Сва та места, ишли смо значи и у друга места, одмах ћу Вам ја рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро само за ова насељена места.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: И у друга места која су иза Дашиновца ишли смо у акцију да осигурамо леђа, потрага за УЧК којих је било сигурно, неспорно и то се види и дан-данас, да не пребацујем одакле су деца она побијена из Гораждевца, нису сигурно из, са неба, него одатле су побијена из те Ћушке и Захаћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо већ чули.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Друга ствар, значи да иселимо, ја сам можда сам погрешно у излагању, тај део села, јуче сам рекао, тај део села којим сам ја ишао, да се исели, што више према асфалту. Сада, да ли је «Мртви», да ли је неко други рекао, седајте у тракторе, па идите, ја стварно не знам, ја нисам, значи нисам никога утоварио у трактор, нисам ниједну жену напао, нисам ниједно дете ударио или нешто му рекао, нити једног мушкарца убио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде кажете што смо ми радили који сте навели, али није то моје питање. Моје питање је јако просто. Ви сте војник, професионалац, прошли сте ратове, имате чин.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја сам војник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове војна операција и шта је циљ војне операције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја сам војник, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите. Оптужени Момићу станите. Молим вас да се оптуженом обраћате са смиреним тоном. Какав је то тон?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово је нормалан тон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, такође да мени не одговарате. Ко сада виче тамо без микрофона? Ја Вас чујем иако немате микрофон, сада

престаните да вичете. Тужиоче, немојте се повишеним тоном обраћати оптуженом а ни мени а немојте ми ни одговарати. Значи једним љубазним тоном се обраћате оптуженом и питате га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, чуо је моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте питање, молим Вас укључите микрофон и одговорите.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Значи, поновићу опет. Као јуче што сам рекао и сад дио села који се налази ближе Гораждевцу да се исели до асфалта или према унутрашњости тога села, то је огромно село да види се да ли има УЧК да ли има оружја, наоружања, да ли је неко наређивао други ван команде и ван нечега другог да се иде, да се сели, да седају у трактор, ако су седали вероватно јесте. Можда је неко сео у трактор па да оде у неко друго село где има родбину, није се ту осећао сигурним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само тужилац је питао конкретно.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Или не, ја би га замолио да ми прочита где сам ја рекао да је вршен тријаж, само ми то и због чега како је дошло до тога, само Вас молим то, јер нигде нисам изјавио, чак сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Акција обезбеђивања припреме за неку будућу акцију или акција овај како сте рекли акција расељавања становништва или то. Шта је? То је то.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па припрема за акцију да. А сад видите госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припрема за акцију у сврху припреме да се расели становништво.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, да се макне одатле, да се претресе и тако ето куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на страни 32, чекајте да видим. Истражни судија Вас пита је ли том приликом вршена тријажа тих окупљених људи у смислу раздвајања мушкараца, жена, старца, деце. 32 господине Перовићу. Момић Ранко «јесте». Онда истражни судија пита на који начин. Онда Ви одговарате «видите, знате како не сада то раздвајање, него жене и дјецу су товарили на тракторе». Па онда каже истражни судија пре него што су се трактори појавили а Ви кажете «не, не знам, само да Вам објасним, знам по томе зато што су жене и децу товарили у тракторе а мушкарци који нису имали места они су морали пешке да иду, значи жене и деца су морали да буду.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: А знате где то објашњавам? Значи, где сам наишао на та два трактора код те куће и где су ова тројица одвели те људе и како да кажем није било раздвајања кад су они одвели те људе и то је била сврхе сва приче и ја ту објашњавам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта сте још тужиоче овде предочавали, само да нађем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам ја, ја сам предочавао то што сам предочавао.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: И питао ме тужилац исто то сте ме питали код истражног, на крају ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За цепање докумената.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја сам рекао није било раздвајања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за цепање докумената?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Рекао сам да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то била наредба када се ти људи протерају, кад се расељавају да се униште документа, да се одузму и то.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Госпођо не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао да се врши расељавање?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Видите нешто, дођете на пункт у Пећ, војна полиција стоји и дере документе, зауставља све које има, одузима и дере, оваква хрпа докумената значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ту у селу? Ми би само за ту у селу. А не за иначе како је то било знате.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Видите, ја сам видио где је Мртви то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да цепа документа?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, да је скупљо то што је скупљо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко питање тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није дао одговор на моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које? Хајде поновите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове акција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Јел имала та акција назив? Како се зове та акција Ваша?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Никако, идемо у акцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо у акцију. Где?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ту и ту, пратите ме, где то овај зна или онај зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта ћемо да радимо тамо? У акцију шта?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не, па чишћење терена, сад сам Вам ја објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још нешто?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел ја сам добро схватио акција се зове чишћење терена? Јел тако? То је то?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Можете Ви схватити како оћете, господине тужиоче ако сте човек схватићете како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу Ви?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем. Бранилац првооптуженог адвокат Петронијевић Ви сте јуче господине Момићу поменули у једном

тренутку објашњавајући стање на том терену, безбедносно стање, поменули сте, кажете дању сеју а ноћу ратују. На шта сте мислили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је јуче.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Није објаснио судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али ево може да Вам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја бих молио да појасни па бих питао следеће питање да не би било сувисло.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Овако, што преко ноћи постављају заседе.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: На кога мислите прво?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: На УЧК албанске терористе.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта су то радили? Како ноћу, како дању?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па ево знам за неколико случајева, не бих да наводим на пример браћа Шошкић кад су изгинули, па кад су убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, шта то значи? Не примере, него што то значи конкретно.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па значи, дочекују војску, полицију или Србе, бацају бомбе по кафићима, убијају дјецу, убијају полицију која иде ауто путем, дочека, испали зољу у ауто, баци бомбу, аутоматским оружјем побије и тако то. Ми навече не смемо нигде да мрднемо јер не смијемо. Разумете, ноћ је ноћ, до ујутру више ту никога нема и тако. И онда преко дана седи кући пије кафу, сије, сади и тако.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли то значи да су се по Вашим сазнањима албански терористи мешали са цивилним становништвом, да су их користили као заштиту као прикривање. Како?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па шта имам Вам то говорит кад се зна. Ето за Лођу и ту су цивили живели па кад смо ушли у Лођу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита за 99.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: За Вас се то подразумева, ја питам због свих људи овде који то не знају.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, мешали су се са цивилним становништвом. То знају из Пећи, господин зна сигурно и сви знају сигурно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте у тим акцијама које Ви означавате као чишћење терена или претрес терена имали задатак и да извршите извиђање или проверу да ли међу цивилним становништвом има људи који могу бити осумњичени за такве акције.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала. Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта да радите с њима ако их нађете?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па шта да предамо командиру, он некое другоме и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте нашли некада неког таквог?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па видите нешто, ево сад ћу Вам рећи. Кренули смо на тај Дашиновац с војном полицијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само ми кажите просто да ли сте нашли некада?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Јесмо, јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: И Мртви узео и убио га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли сте приметили неког сумњивога у селу Ћушка?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте неког сумњивога приметили у селу Ћушка?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја лично нисам, да ли је неко други не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, а колико је било на крају митраљеза у јединици? То нисам уопште разумела. Један, два, три?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Видите, ја мислим један да је био чак сам сигуран, али су се мјењали значи, разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један митраљез а они који су га носили су се мењали?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су били ко?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Булатовић, Вук и Мртви. Мртви је чак имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тај исти који је био на ауту?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, да, тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Закачен. То је тај исти?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, да, то је ПКТ 84.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сад нам још објасните, пита Вас бранилац за ово шта је дању сеју, ноћу ратују а шта значи то мало буду ту у јединици, мало напусте. То сте рекли код истражног судије.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не схватам Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало буду ту у јединици, мало напусте ту вашу јединицу, тако некако сте то објашњавали.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: А мислите за неке од нас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, тако сте објашњавали код истражног судије. Шта то значи мало буду ту, мало напусте.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па видите нешто, врло је тешко бити у тој јединици, врло тешко било. Постало је касније, испочетка није а касније врло тешко и људи дођу пријаве се и виде какав је тај Небојша Минић и

људи око њега, једном ни имена се не сећам, знам био је мален, имао је велике уши не знам како му је име, он је био исто нон-стоп уз њега потрчко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се они раздужују или како оду?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, да, па неко дође са својим оружјем, можда му је остало од полиције или има своје или је задужио негде у некој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се јавља тај у команду или дође директно код Вас и јави се?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па не знам, вјерујте ми да не знам. Ја само видим људе и видим да их нема, па Зоран исто, био је у Ћушки и после тога га више нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који? Обрадовић?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Овај Обрадовић да. И тако је било доста, могу Вам навести сад доста примера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било укупно у јединици људи онако просечно?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Отприлике сам Вам ја рекао 25-30. Оно као у сваком моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у време кад је била Ћушка?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па исто тако, не могу око 30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су сви пошли у Ћушку?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у 177. јел знате колико је било војника?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не, какви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. А кажите ми да ли сте Ви обављали неке полицијске као послове, да је тај Ваш вод био задужен вас неколико било задужено за полицијске послове. То је рекао Срећко Поповић, тако нешто.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па видите, то су све полицијски послови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су полицијски послови?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па полицијски су послови ако идете одузимати оружје, ако улазите, то су полицијски послови али видите кад је ратно стање, војска преузима команду, полиција се више с тим не пита. Они морају да слушају војску, значи полиција је војска тад у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми шта значи то, рекли сте код истражног судије «Мртви» ми никад није дао ваљда из неке љубоморе да водим 5-6 људи. Шта то значи?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ма није то 5-6 ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Вам није дао да водите?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па није дао лијепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел другима дао да воде?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па не знам, ма није нико могао. Видите нешто, сад Вам ја могу рећи овај је водио, онај. Ма могао је неко и да сам ја носио ту моторолу знате колико се ја питам с том моторолом. Код нас су извиђачи носили мотороле нису командири. Носи моторолу да се јави где је шта је и како је. Разумете? Ако имате моторолу не морате бит командир. И он је водио главну реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам само шта то значи да Вам није дао да водите 5-6 људи?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па никад нам није дао ништа на пример ето, шта знам љубомора нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад кажите још да ли је била наредба да се становништво скупи у центар села?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: То не знам стварно. Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је таква наредба издата? Уђете у село, не знам радите ово-оно и становништво скупите у центар села?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па не знам стварно не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако стоји у оптужници, то Вас питам због тога. Тако стоји у оптужници.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не знам, стварно не знам. Не знам јел центар села, овде где сам ја видео ове људе то сигурно није центар села, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Једино у Захач где су били они људи што сам их видео, то је можда био центар села у Захачу, а ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали наредбу када сте пошли у акцију да се скупља становништво у центар села?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И сада ћемо још да ли има предлога нека од фотографија да се покаже? Јесте ли разгледали ове фотографије?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Нисам ништа видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нисте видели? Били сте сигурно значи две недеље овде сте имали дозволу да разгледате спис. Да ли сте видели фотографије.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Погрешили сте био сам само један дан добио, па ми је судија онда рекао ајде може и два дана и проверите слободно, доведен сам око 11 прије један сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То сте нам рекли јуче.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Није ми потребно то вјерујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моја грешка добро. Да ли има предлога да се неке фотографије покажу тужиоче од оних што су овде у списима предмета?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што се тиче мене, што се тиче тужилаштва само оне фотографије што су нађене код Раде Минић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел нам ту албум?

Констатује се да је затим оптуженом преко документ-камере приказује на предлог тужиоца а са чиме су сагласни браниоци, фотодокументација сачињена приликом претреса куће у којој живи Минић Радосава од 23.12.2010.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли режија може да укључи документ-камеру? Пратите на монитору сад ове фотографије.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Овде јел? Можете одмах да поставите питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте препознајете кућу?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја први пут видим ову кућу. Први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Фотографија 1?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље. Ту немате питања? Ви ако видите нешто што препознајете сами нам реците.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро, добро. Само мало нек се задржи да видим. Не видим. Ништа не видим, кишобран, ништа. Не, ништа слободно то склањајте, то заборавио сам и моја кућа како изгледа.

Ништа слободно то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужилац значи предлаже да се посебно покажу фотографије.

Тужилац посебно предлаже да се не показују унутрашњост куће већ само фотографије где су неке особе, са чиме су браниоци сагласни, па се оптуженом показују фотографије сачињене после броја, мислим да је број 30.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Далеко је не познајем, браду има не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После овога дела где је фотографисана унутрашњост куће. Е сада, то су те. Број 16 јел тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Још горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, вичете и то без микрофона.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Мутно ми је, тотално ми је мутно. Мутно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто му не дате албум у руке? Ово се не види ништа.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ништа, ништа ово ми је мутно, само уши видим од овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми да видим. Браниоци и оптужени и тужиоче да ли се слажете да погледа сам оптужени ове фотографије, погледаћете молим Вас од броја 15 па само да видим, па до краја и када видите неког на фотографији кога познајете, рећи ћете фотографија та и та, познајем особу ту и ту која се налази с леве, десне стране, и тако даље. Дођите да узмете. Изволите. Је ли Вама требају наочаре?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ:Верујте ми овде сам изгубио вид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питам да ли Вам сада требају наочаре не где сте изгубили вид.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ево, видим, видим. Овај ми је познат човек али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите на фотографији број?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Познат ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број фотографије кажите.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: 16, ово испод је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро идите даље.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ово је ситно, ово Мртви ево га, то је слика бр. 15 овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, то је оно пуно фотографија, идите даље па ћете наћи појединачне фотографије.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ово је исто тај један тип који ми је познат али не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На 17 и 18 јел?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: 17 и 18 исти тај. Овде исто ја мислим да је ово Николић и тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, онда нам кажете на фотографији број?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Број 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим особу за коју мислим да је ко? Мислите да је Николић? Који? Седи он с леве, с десне стране?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Са леве стране ово црвено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У црвеном шта?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, па исти је као и сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У црвеном дуксу, џемперу шта има?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, па не знам шта је. Ово личи као на пешкир да је се покрио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на пешкир.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Овде, исто тај, то је тај са прве познат ми је не могу нешто, не могу, изгубио сам нешто. Ова црна ми исто овде жена ако ме не асоцира на Раду па због тога, не би хтео сад да. Овде ево Раде,

20 Рада и Мртви. Раду знам, чак сам ја крив за њихово упознавање, њу знам она је радила у црвени крст и она ми је издавала ту избегличку легитимацију доле да би имао помоћ неку врсту помоћи и то и тад сам је упознао и онда седећи у «Стефанелу» пицерији са њом и где је моја супруга тад радила, јер она је давно напустила ово што каже наишао је Мртви сео за други сто и она је питала ко је он. Кажем хоћеш да те упознам, хајде и ја их спојим. Ето ја сам за то крив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за ову слику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Везано за ту слику за Раду и за Мртвог. Да ли су били венчани?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја мислим да они нису били венчани јер знао бих да им је венчање било разумете. То је слика број 20. Ево га овде Минић Небојша и ово крај њега, јел ово Рада плава, не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Венчање неко, 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 21. Добро.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Никог од ових људи ја не могу да препознам кога видим ко је ту на венчању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За коју фотографију?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ову коју сада гледа, да ли може да процени када је настала та фотографија с обзиром на изглед Небојше Минића?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Мора да је после, после сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После чега?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: После Црне Горе, после Црне Горе, значи изашли смо из Пећи све па после то, јер она не знам овака да је икад била, ја је не знам овакву, ако је ово она, значи вероватно, ја их овакве не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате их такве?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Не. Њега знам, али ми се обукао па нисам га виђао овако обученог, а њу не знам стварно овакву, ову кућу не знам, ово не знам исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ове људе не познајем исто што и овде видим и ђевојке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите мало. Станите тужиоче. Господине Перовићу, молим Вас да се уздржите од таквог понашања. Коју сте питали фотографију?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Фотографију коју је овако прошао и рекао «не познајем никог», нека каже само која фотографија?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Број 30 не познајем никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: То је ова фотографија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли смо оптуженом да каже број фотографије где познаје, па зато он.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Познајем на фотографији број 32 Минић Небојшу. Овде ми изгледа мало старији, мора да је после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте то без коментара, значи немојте нам то, кажите само познајем, не познајем и то је то.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Овде не знам никога на 31, овде на 33 фотографији знам Ташка Раднић из Берана, Минић Небојша и Рада. На њу је био регистрован ауто «БМВ» што смо га овде одузимали испред те куће што је узет. Ово је исто он, број 34 је Минић Небојша. Ово мислим да је Мара, она њен је муж погинуо, убили су га доле, био је у полицији, шиптарски терористи, а он је био нешто у сродству са «Мртвим».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и то је број?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Значи, ја мислим да је то она, сад је она у Подгорици у Толошима доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Број 35, млађа ми изгледа али то је то. Број 36, то је ова овде фотографија, Минић Небојша, Рада и Мијо, како се зове, презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он има везе неке са?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Не, он је био у ОПГ, значи у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са 1999, је ли? Је ли био 1999?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: С нама мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Не, не, није био с нама, он је био у ОПГ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али 1999. године је био у ОПГ на Косову, то Вас питам?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Јесте, јесте. Ово ја мислим да је доле и сликано негде, јер Рада има ти фризуру, ово је у неком кафићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мислите фотографија од раније?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Од раније, од раније да, из Пећи сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Пећи? Који број?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: 36 број. Ово испод Острога, слава му и милост, ова слика 37, ово је муж Ташке Раднић, Тиле ми смо га звали, како му је право име не знам, он је близу мене доле у Подгорици, на њих је био регистрован ауто. Ово је Минић Небојша и Ташка, та жена од њега. Ово је исто на истом месту слика број 38 Рада и «Мртви». Ово је сликано кад смо изашли одозго, сигурно, јер ми је овде Рада мало дебља, доле је мршава била, од доброг живота се удебљала. Ја говорим позитивно. Ово

исто, значи то је слика 38 Рада и Минић Небојша. Слика број 39 Тиле Раднић, Рада и Минић Небојша број 39. Слика број 40 је Ташка, Небојша Минић и Тиле. Ово је све испод Острога сликано, у манастиру Острог. Има ли потребе, све су исте слике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су све исте слике које су сачињене испод Острога?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да под Острогом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све исто то друго?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: 41, значи 41. Е овде 42 слика ово је на слави, видим себе, значи ово сам ја ево овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте овде са које то стране?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: 42.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте с десне или с леве стране?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У положају где седите или стојите?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ја мислим да сједим овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ово је Николић Милојко, Небојша Минић и Рада. Ово је на слави било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која слава?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Али не могу сад да се сјетим, у глави ми је, али не могу да се сјетим. Ако није ког мог, од може жене стрица покојног што су га убили на кућним вратима, причао сам ја о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је та фотографија сачињена?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: То је била негде 1998. сигурно, сигурно, сећам се ове кошуље, 1998. сигуран, убеђен сам, није био рат, јер нисам нигде био на слави. То је 42 слика. 43 ево Небојша Минић, 44 ове људе стварно не познајем осим Николић Милојка и овога човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На 44 је Николић?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да 44.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је обучен или који је, са десне или са леве стране?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Николић?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам питање.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Николић у средини је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обучен у црвено нешто?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Црвено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Човек за којег каже да га зна из виђења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не зна како се зове?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А не зна како се зове, али га је виђао 1999. године, из ког периода га зна и да ли је тај човек био у њиховој јединици?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ја мислим да сам га виђао, али вјерујте да не могу да се сетим, мислим он ми није нико и ништа, али не могу да се сетим, да не грешим душу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, ја сам споменуо 1999. годину. Да ли сте га тад виђали?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Па не знам, највероватније тад, највероватније, јер био је један овако исто клемпавих ушију који је био уз «Мртвог», али ја се нисам с њима дружио верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта још има ту од тих слика?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да, с клемпавим ушима да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз «Мртвог»?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Уз «Мртвог»? Није довршио реченицу.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Па рекао сам ја то прије већ, имате ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није довршио реченицу. Шта сте хтели да кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је још хтео да каже?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Па ништа, био је један са клемпавим ушима што је био стално уз «Мртвог», е сад не могу се сјетити да ли је то тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Ви сад ту питате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је то било?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: 1999. године тад кад је било бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви мислите да је на тим сликама?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Али не знам да ли је то он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна да ли је то он.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Не могу, изгубио сам памћење, изгубило ми се из главе стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли човек са клемпавим ушима који је био стално уз «Мртвог», утврдили смо да је био 1999. године, је ли носио неку униформу?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Јесте, носио је униформу, то би Вама најбоље могао да каже заштићени сведок, заједно су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нека од тих радњи тог човека написана у оптужници? Да ли то доказујемо нешто из оптужнице на тај начин?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Показујемо човеку ликове са фотографија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви на тај начин доказујете било шта из оптужнице што се овим људима ставља на терет?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја не доказујем ништа, мене интересују његова сазнања о ликовима на фотографији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он човек износи одбрану. Он износи одбрану. Овде сада он износи одбрану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменуо је да је клемпави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте поменуо је и ја питам сада.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: По ушима га се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите уши молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Уши су јако битни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите. Кажите ми колико има слика до краја молим Вас?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Овде 45. слика, овде је вероватно «Мртви» не видим му, али љуби се с Радом. Ово је исто слава та где су сви заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слава? Је ли то тад где сте Ви били, та слава или нека друга?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Не знам, верујте ми да не знам, јер ове људе не знам. Сад ћу да видим одмах је ли Николић у истој, није то та слава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није у истој одећи, то није та слава?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Није, имали смо обичај ја и он по славама да идемо. Овде вам је Рада 47, Рада и «Мртви». 48 хоћу ли рећи име овог човека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је то по закону да, ако није по закону онда не.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Знам Раду и знам овога у средини момка врло добро, да овога у средину овде. Ово вам је Минић Небојша, то је слика где је овај у средини човек и Рада 48, ови не знам са стране. 49 је Минић Небојша, 50 исто ја, ево ме овде мало се видим, Николић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је она иста слава или неко друго друштво?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Па иста је ова, видим по кошуљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као и она претходна фотографија?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Прије да, то је слика 50. Ово је Минић Небојша. На овој нисам био сигурно. 51 је Минић Небојша, 52 је Минић Небојша држи три прста подигнута. Ови су ми људи непознати доле што седе. 53 Николић. У средини људе ове стварно не знам старије и ову жену и тај момак са ушима је да га тако назовем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тој фотографији је Николић у чему? У нечему црвеном је ли тако, а иза њега момак са ушима то је онај о коме сте причали?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Крај њега са десне стране моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био са «Мртвим», је ли?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ово је исто овде Тиле и Минић Небојша код Острога, то је слика 54. Слика 55 ово је Тиле Раднић, ову двојицу не знам крај њега, то је слика 55 на ауто што су наслоњени, Раднић је десно

од мене скроз. Ово 56 Острог, Ташка Рада и Небојша Минић 56 дакле слика. 57 не знам, кућа нека, ово не знам исто ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите ми тај албум. Хвала. Тужиоче, имате питање, изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато када је настала фотографија на којој је препознао сведока, да га не именујем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, она слика када сте видели, кад је то настало, да ли је то за време бомбардовања или после, или пре? Знате где је снимано?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Не знам, чини ми се да је то време видим по фаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да погледате поново?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Па не знам зато што је у цивили, разумете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете да опоменете Поповића који стално добацује овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповићу, хоћете ли да се смирите? Седите да заврши оптужени. Седите доле, седите молим Вас, примићете терапију. Хајдете молим Вас сада.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се привремено из заседања удаљи оптужени Поповић Срећко до завршетка испитивања оптуженог Момич Ранка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одведите га мало, сада смо га удаљили до краја, нека прими терапију и нека се смири. Удаљила сам Вас да се смирите. Немојте викати, удаљила сам Вас. Удаљила сам Вас немојте викати уопште. Биће удаљен потпуно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, немојте да реагујете сад само кад ја повишим тон Ви реагујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У реду је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се из заседања привремено док се не заврши саслушање оптуженог Момић Ранка удаљи оптужени Срећко Поповић.

За овим СЕ КОНСТАТУЈЕ да је пре него што је удаљен Срећко Поповић из посебног дела, без микрофона, али изузетно гласно током читавог оступка правио жамор и говорио и на тај начин ометао ред, да је непосредно пре него што је удаљен викао како није примио терапију и како њега тужилац угрожава, а што је све могуће евидентирано путем централног микрофона у судници, те да је затим док су га стражи изводили, а када је пришао вратима за улаз у судницу стао у близину тужиоца и викао «ова овде цукела» што је све такође вероватно евидентирано путем централног микрофона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени је удаљен, то му је последња мера коју овде можемо да му изрекнемо за сада за ово време, тако да је то евидентирано тако, за сада док испитујемо оптуженог Момића, а касније ћемо видети.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте ме заштитили. Да сте на време реаговали не би он овде рекао да сам ја цукела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја заиста нисам чула да он виче нешто Вама, чула сам само да ремети ред. Да ли имате још неко питање за оптуженог Момића? Тужиоче, значи питали смо последње за «ПС» па нам је оптужени Момић рекао да не зна када је та фотографија сачињена, да је он у цивилу, а да га је он виђао у униформи или како?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Виђао сам га у униформи а виђао сам га и у Црној Гори у цивилу и мислим да је то та слика из тог времена, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете то време, да ли то значи после рата, која је то година?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Нисам Вас схватио, извините.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која је то година?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: 1999. година, од тад га само и знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко питање? Не. Добро. Да ли Ви имате још нешто да кажете?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Имам ако Вас интересује како га знам из Црне Горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: «ПС».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада не, то кад он дође. Значи, сада да ли имате још нешто да додате у своју одбрану, да ли имате нешто да приметите у погледу одбране саоптужених? Изволите.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Заборавио сам нешто јуче, значи пише ми тамо да сам био у бекству, значи у оптужници. Ја нисам био у бекству, ја сам био уредно пријављен у Црну Гору где сам и радио и ја мислим да је код Вас ту негде дошла и та легитимација избегличка, расељена са Косова да сам избегао. Сам сам се пријавио у СУП, значи у ЦБ, звали су ме из ЦБ Подгорица пошто сам тамо радио и ја сам отишао сам и пријавио се и тад су ме притворили. Нисам имао појма да ћете за мноштво потерница да издате, мислио сам, знам да немате за што. Нисам се надао да ћете имати тако некога као што је «ПС».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас да се обраћате овде нама, а не тужиоцу, оставите човека сви.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Сви ови значи наводи који су уперени против мене што је «ПС» рекао, значи велика лаж и измишљотина, ја ћу вам то доказати и знате и ви вероватно више од тога пола сазнали сте да је то лаж. Да ли он жели с тим да заштити неког, да ли тог клемпавог, да ли некога другог, јер било је њих 4-5 у групи, ја сам рекао ко је био. Да ли жели себе да заштити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао тај клемпави неки надимак?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Имао је, заборавио сам госпођо. Био је, значи и то, а може «ПС» најбоље рећи, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми питамо Вас, док кажете други нисам ја.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Не знам вјерујте ми, знао сам вјероватно, али није ме интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате само «ПС» и «Мртви» шта су урадили?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ја сам се дружио с овим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чујете шта Вас питам, знате само шта су урадили «ПС» и «Мртви»?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, знате само шта су урадили «ПС» и «Мртви» и како се они зову?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Не знам, него сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Чуо значи и то је уопште позната ствар. Волио бих да тај «ПС» дође па лепо стане овде, надам се да ћете ми то омогућити, два метра од мене па да ме погледа у очи и све ово исприча што је овде рекао против мене, то бих волио, значи да видимо да ли је човек. Друга ствар, значи, невин сам, нисам крив, нисам ништа починио, цабе сам овде и ако је цивилних жртава било стварно ми је жао, рат је, значи мени је кућа изгорела и ја сам изгубио фамилије, да сам имао брата и сестру можда би и њих, него нисам и можда је то срећа. Значи,

жао ми је, ја никоме нисам одузео живот, ниједну жену силовао, поготово жену, значи, ево пред свима овде кажем, нисам се ни са адвокатом консултовао ништа, најстрожију казну за себе тражим ако буде доказано да сам кога убио или жену неку силовао. То је то све. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се онда на место. Ево овако, сада позовите оштећену, наставићемо с доказним поступком, оштећена ће се вратити ако завршимо вечерас. Позовите оштећену Ифете Чеку. Вратите ми овде Поповића, ако буде наставио да нарушава ред удаљиће га веће или ће нешто даље ради.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА ОШТЕЋЕНЕ ИФЕТЕ ЧЕКУ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите оптужени Абдулах Сокић, Цветковић Звонимир, изволите? Одведите оптуженог. Чекајте полако, прво је оптужени Сокић Абдулах. Ви изволите изађите попијте воду и вратите се одмах. Сачекаћемо једног оптуженог ког су одвели до тоалета и једног оптуженог кога смо привремено удаљили, па се сада враћа у судницу. Ви сте на српском радили радњу препознавања. Да ли ћете сада користити, да ли ћете сада говорити на српском?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Пробаћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

КОНСТАТУЈЕМ да су се вратили Цветковић Звонимир и Сокић Абдулах и да је у судницу враћен након што је завршена радња током које је удаљен оптужени Поповић Срећко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас удаљила сама, јер ми закон то допушта за време док је трајало саслушање оптуженог Момић Ранка и овај део где су њему постављена питања и где је разгледао те фотографије и остало. Следеће су неке мере које може да Вам изрекне веће, оне су предвиђене у закону. Више пута до сада трошили смо време које је посвећено овом суђењу на то да Вас упознајемо шта је пристojно понашање и шта је оно што ради оптужени по закону. Сада ћемо да наставимо. Дакле, у међувремену ја Вас обавештавам по закону да је оптужени Момић Ранко разгледао до краја албум фотографија и да ћете добити транскрипт са саслушања и да смо сада донели решење да изведемо доказе па је овде сада оштећена Ифета Чеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан госпођо Чеку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Констатујте да је пуномоћник оштећених Наташа Кандић напустила судницу и да није у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, констоваћемо то, нисам видела.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је пуномоћник Наташа Кандић напустила суђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу, молим Вас тише, господине Станковићу такође тише. Да ли хоћете молим Вас господине Петронијевићу Ви сада да ми омогућите да, немојте да тражите реч. Госпођо Чеку, добар дан.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико Вас омета нешто направићемо паузу. Ја сам данас чула да Вам је позлило код лекара, да сте били код лекара, пре радње препознавања. Констатоваћемо да сте данас ту радњу обавили на српском језику и да сада желите да говорите на српском језику и онда ћемо ићи даље. Уколико се будете уморили сугеришите и онда ћемо да одложимо то суђење вероватно за сутра, јер смо сад већ пред крај радног времена дошли.

Оштећена изјављује да се одриче права да се у поступку користи својим језиком и да ће свој исказ дати на српском језику и да је данас у паузи тако обавила и радњу препознавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми молим Вас у односу на оно када сте били овде код истражног судије да ли су Ваши подаци исти у смислу?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Још једном молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Ваши подаци исти, мисли се на датум Вашег рођења, име Вашег оца, Ваше занимање, то је све исто?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са подацима као у списима предмета, опоменута, упозорена, након што је положила заклетву, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани као сведок. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиска лица изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или

кривичном гоњењу. То је упозорење. Пре давања исказа полаже се заклетва. Да ли сте полагали заклетву код истражног судије?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да ли сам икад или ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, код истражног судије овде?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћете сада понављати за мном. Заклињем се.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питана.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да ћу о свему што пред судом бићу питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити истину.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Говорити истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: И да ништа од онога што ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Хоћете ли молим Вас да ми кажете да ли везано за догађај у селу Тушка остајете у свему код онога што сте рекли пред истражним судијом?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли везано за то имате нешто да додате и да ли хоћете да ми кажете, Ви сте дали исказ и пред Еулексом, да ли остајете и код тог исказа?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да у свему остаје код исказа који је дала приликом саслушања код истражног судије и пред Еулексом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да ми кажете ко је тада Вама настрадао?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Српска војска и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада од Ваше породице настрадао.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Извините, мало слабо Вас чујем. Мој отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, затворићемо можда је прозор у питању. Ваш отац је тада убијен?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још неко из фамилије?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Стриц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његов рођени брат?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Не баш рођени брат од оца, али близак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што је остало да Вас ја питам везано за оне Ваше исказе, а чини ми се да нисте рекли то је положај насеља у селу Ћушка, да ли Ви то можете да нам објасните и где је тачно у односу на главни пут Ваше насеље? Колико је ту тачно помоћних објеката?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Не знам да ли могу баш сад тачно, јер нисам мерила све ово, али на путу Пећ-Приштина два или три километра од излаза из Пећи ту се налази село Ћушка и ту смо ми негде близу главног пута имамо куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је у Вашем том насељу Чеку кућа?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Можда до 50 сад има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тад?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: 30 можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30 кућа?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са помоћним објектима или без помоћних објеката?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Ја мислим без само куће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су све куће зидане од тврдог материјала, на спрат или не?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Па имала је тада и неке старе од блата оне грађене и нове од тврдог материјала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се између тих кућа налазе неке ограде или не?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Па између неке јесте, између неке не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је цело насеље опкољено неком оградом или зидом?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете још да ми кажете у односу на тај главни пут, па када се сиђе на тај земљани пут и уђе у село, колико сте удаљени од главног пута, колико од тог пута, да ли је то прво насеље на које се најђе у селу или не?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Па не у селу, али из једног пута у којег се иде од главног пута до села ми смо прво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте прво насеље?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да. Али од главног пута до наше куће можда има више од 50 метара од оног пута у селу до наше куће до 30, или 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, од оног пута Пећ-Приштина колико има метара?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Од главног пута Пећ-Приштина где се налази Ћушка од главног пута до код нас више од 50 мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 50 метара?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онда јако близу?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Па близу је, јако је близу, не знам баш оно на метар али близу је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у односу на онај центар села насеље Хасан Бећ?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Даље је од главног пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше куће су ближе главном путу него Хасан Бећ?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да, више ближе, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда реците ми, код истражног судије сте нешто причали после тог догађаја шта је било итд., и код Еулекса сте причали такође после овога догађаја када сте отишли, када су војници отишли, где сте ви тачно били, да ли сте се ви вратили у те куће или не?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Кад су они отишли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Они су нас терали да кренемо за Албанију, ми смо ишли до уласка у град Пећ, стајали смо код неке фабрике, је л' се тако каже, ту негде више од 2, 3 сата мислим да је било и онда смо се вратили опет кући. Онда су они опет дошли да нас терају, онда смо ми опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истог дана?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да, истог дана, није било ни сат времена што смо се вратили од првог што су нас терали, онда су опет дошли па смо ишли опет вани на пут док је био скроз мрак и онда смо се вратили на те запаљене куће где смо могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас питам, зато што кажете: «После неколико дана, ја, мој брат, моја снаха и њихово петоро деце прешли смо у кућу мог стрица у селу Благаје»?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Не стриц него ујака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То читам ову како пише изјаву. Да ли сте Ви били у селу Ћушка или у селу Благаје?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Ми све време смо били у Ћушкој, али кад су нас они терали и вратили, онда ми смо стајали ту код неких наших комшија, две ноћи мислим да смо били, али нисмо имали места јер су све куће биле запаљене, онда смо ми морали ићи код наших ујака у Благаје, то је близу село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до краја бомбардовања где сте били?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Све тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том селу Благаје?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да, наша породица, ја, брат и деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И деца и тако како сте већ објаснили?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте се вратили, значи Ви сте једном изашли на пут и вратили се после колико времена?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Први пут смо изашли, они су нас терали онако на силу, па смо ишли тамо до уласка у Пећ, тамо смо били 2 сата или 3, могло је бити и више, не сећам се баш добро колико времена смо тамо стајали. Они су нас све време уплашили да ће нас бомбардирати НАТО или ће они терати нас у те фабрике и запалите живе и нешто тако су нас малтретирали. Онда су нам рекли да се вратимо и тако. Кад смо се вратили опет је дошла неки конвој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли иста та војска дошла или нека друга?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Други пут кад су они дошли нисмо их видели оно, они су прешли и рекли су, тако се причало да они кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чуло се?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да. Бежите опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, кажите ми тада када се све ово десило, да ли су код вас биле неке избеглице и колико је уопште било људи ту у кући?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Баш у нашој кући мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ту у целом том насељу?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Наше насеље јесте било, било је неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је њих било жена, деце, мушкараца, колико је вас било, колико је све ту укупно људи?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Прије што се десио масакар биле су две породице, једна је била већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле, из?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Из Злопека мислим и неки су били од Јабланица мислим да се зове то село и они што су били из

Злопека они су раније побегли од нас, избегли су, не знам ја сам бежала, кад сам бежала од куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана 14?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Не тог дана, 2, 3 дана прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2-3 дана пре?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Ови су остали, али не у нашој кући него ту у некој другој кући су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али свеједно ту у Чеку насељу?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је било укупно тих људи, а колико је било овако?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Три жене, један мушкарац и мислим да су били четворо деце или 3, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А вас колико је било?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Сви Чековићи или наша породица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви Чеку?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Више од 50.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више од 50?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ту било мушкараца у неком добу од рецимо 16, 17 до 60, 50?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Па до 60 били су мој отац и тај стриц који су погинули, имао је неки млађи, али су били углавном тако стари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Углавном стари? Добро, од тих 50 колико је било деце на пример?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Пуно је било деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са Вашим братом било?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Којим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај који је побегао? Ево то тражим да ли сте то причали код истражног судије, онај који је успео да побегне, не могу да се сетим како се зове, сада ако успем да нађем?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Африм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Африм?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Кад су они дошли тог јутра 14. маја у 8 сати, кад су већ ушли у село онда се тако се чуло да морамо побећи да они тамо горе у селу убијају људе, онда ми од спавања тако смо изашли на двориште, онда на пут према кући Африма, онда је он ту био и онако спонтано смо ишли на двориште тог Кадрије који се убио, јер нисмо знали куд, јер њихова кућа је мало унутра у то насеље и онако

спонтано смо ишли до тамо и тај мој брат је носио мало дете своје најмлађе и сви ми смо га терали да побегне и он није хтео нас оставити и на задњи минут он је стигао да изађе иза куће. Кад је он одмах излазио иза куће они су већ стигли на двориште и баш први пут што су они радили, они су ишли баш тим путем. Ја сам оно чула пуцњаву и мислила сам да су њега убили и онда за мене је било свеједно што ће са нама радити, али срећом он се спасио, пао на неку траву тамо и нису га видели и спасио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хтела сам то да Вас питам, то куће Вашег стрица Кадрија, дакле, она је од уласка у то насеље Чеку она је мало дубље?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад још нешто па ћете нам онда Ви евентуално сами нешто испричати. Изглед војника који је одвео Кадрија, Вашег стрица, како тај војник изгледа? То исто нисте баш тако разјаснили?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Како су одвели Кадрија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај војник, кажете да га је један војник одвео, како је изгледао?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Војник који је узео Кадрија како је изгледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да ли се, ако се сећате чега се сећате, ако се не сећате и то није важно?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Сећам се само висине да је био млад и да је био висок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они који нису?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: И да је био јако оштар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У понашању, у чему?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли викао?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли викао, је ли нешто наређивао?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да, викао, пуцао у земљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуцао у земљу?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Страшио нас је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оних војника који су Вашег оца увели?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Онај који је увео мог оца мислим да га познајем, нешто ми је, никад нећу заборавити то лице, сад се не могу сећати да ли је то био исти који је узео Кадрија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или други?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Јер били су тако тешки тренуци да не могу баш све знати, али онај који је узео мог оца он је био млад и висок, плавуш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плав?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Сећам се очи зелене, јер он је некога питао шта ћу са старим, неко је њему рекао «води га» и баш му оно лице памтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И сада још.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Иако су били све маскирани, али мало по носу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тај био маскиран или није?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је он био маскиран?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Униформа и оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијска?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А капу је ли имао, шешир или нешто на глави?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Није имао, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Добро.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Сећам се једног који је носио црвени шал ту око врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око врата или око главе?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да, један ту је имао око врата, а један је имао главу везану са траком црвеном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај што је имао то око врата је ли то била марама или нешто друго?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Можда је била и марама, али нешто црвено везану главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам за тог око врата што је имао?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Шал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шал?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите ми да ли је Ваш стриц, он је био овде сведок, да ли се сећате да ли је он с неким разговарао тада том приликом од војника који су дошли ту?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Они су причали са сваким, али нисам близу била да их чујем шта они причају, шта они њему кажу. Мислим да је причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и сада још само да ми разјасните Мухарем Сиљ Гаши, да ли знате ко је то?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мухарем Сиљ Гаши, значи да ли је то Мухарем?
СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Из Ћушке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Мухарем Сиљ Гаши?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, с тим што је ово Сиљ то је вероватно отац или да ли су то две особе или једна? Разјашњавамо ту неки списак који имамо, жртава.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Је л' он убијен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам сад да ли су то две особе или једна, ако знате, ако не мораћемо да питамо неког другог?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Један Мухарем је био, он је убијен тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мухарем је убијен тада?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате како се звао његов отац?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај Мухарем који је тад убијен да ли знате колико је имао година отприлике?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Можда близу 50.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми још кажите да ли Ви знате или не знате да ли је можда била још нека акција пре ове у селу Ћушка?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Па било је неколико пута. Прије масакра они су дошли, нека група је била као да су они дошли да нас пазе, да нам кажу да не морамо се плашити, јер војска нас чува, да ми мирно живимо, али се то видело да они долазе да се упознају са околином и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви закључили, али је ли било неке акције у којима је неко?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Једном смо побегли тамо, ишли смо били све смо бежали, али били су тако оштри, дошли на брзину кроз село па смо ми морали побећи сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто што би посебно хтели да кажете, а везано за оно о чему сте причали за догађај у коме је настрадао Ваш отац, у коме сте Ви сами били ту?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Подсетите ме Ви ако можете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да ли имате нешто посебно што бисте хтели да испричате, нешто овде од онога што сте причали код Еулекса? Ми то имамо код истражног судије, ово је нешто што је остало неразјашњено. Имате ли Ви нешто посебно да кажете?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Само у вези тог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Не сећам се ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате одштетни захтев?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате одштетни захтев, Ваш отац је настрадао, тада је убијен, да ли сте разговарали са својима код куће, да ли постављате неки имовинскоправни захтев?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Нисам те разумела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли постављате неки захтев за накнаду штете?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да су Вам куће запаљене, да Вам је отац убијен?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: До сад нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли овде имате такав захтев?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Не, нисам дошла за то, нисам ни мислила за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сада је поступак такав да ће Вам прво тужилац поставити питања, затим браниоци, оптужени, ми, пуномоћници, изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У поступку када сте давали изјаву код истражног судије на почетку изјаве кажете «ушла је војска», касније одмах у следећем пасусу кажете «паравојне формације», да ли правите Ви разлику између војске и паравојне формације и опишите ми како су ти људи изгледали, какву су униформу носили, које боје и како су били наоружани?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Сад ћу ти рећи. Прије 14. маја рекла сам и прије да су они често пута дошли кроз село, онда нису били, сад ћу причати још један пут кад су неки били са неком капом, баш су мене терали на зид, хтели су ме убити, али неколико пута су они дошли онако обучени као војска, као да пазе на нас, као да су добри, да, не знам како да испричам, јер ја знам како војска иде, како има команду и оно нису тако оштри и онај дан су били мешани, било је од оних који су дошли прије као што су се приказали као да су војска и дошли они што су били маскирани тим црвеним шаловима и оно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли су имали исту врсту униформе и једни и други или је била различита?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Па јесу врсту имали, јесу исте униформе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да опишете једну униформу, па другу униформу?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Ја кажем да су они онако исто изгледали само онај дан били маскирани, униформа је била она обична војска, војна оно шарена, обичне шаре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ови за које кажете други какву су они униформу имали?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Па исто, то кажем исту, само што су они прије дошли и били као да су, као да нас пазе, а униформе су носили исте, само нису били маскирани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми, сад сте поменули да су хтели да Вас убију?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да, два-три пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то било 14. или неки други дан?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Не, био је други дан, био је Бајрам мислим да је био, онда су дошли и тражили од нас паре, хтели су од нас ауто узети, злато што смо имали, баш су од мене тражили неке прстене, нисам могла да скинем, он ми је рекао да ћу ти прст скинути, мораш брзо да то, онда су мене узели и мој стриц је био ту седео на балкону, мене су стајали уз зид и питали где су ми браћа, шта они раде, убићемо те и тако. Мог оца на другу страну те куће и њега су га исто малтретирали, онда смо и ми дали 100 евра и оца су га тукли и више него мене и онда су нас пустили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да сте у истрази препознавали неке људе?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Је, сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да сте 03. јуна 2010. године, ми овде имамо записник о Вашем препознавању да сте препознали у оном низу лице под бројем 2 и рекли сте да је то лице раније долазило у Ћушку. Можете ли сад да нам кажете ако се сећате када је то лице долазило у Ћушку и да ли је то лице било када сте имали тај инцидент да Вас убију?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: То лице је било прије и баш то што сам прије рекла да је он баш причао са мном и са мојим оцем, да је рекао «како сте, шта радите, имате све, ево ми смо ту, не брините ништа, као да је јако добар и отишао, а тај баш исти 14. маја је био као неки командант, он је баш оно организовао оно све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, то лице које сте препознали?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: То лице које сам ја можда препознала, нисам сад сигурна, али онда се показало да је војска права, онда онај дан је био командант те, организовао је тај дан тај масакар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на који дан мислите?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: 14. маја кад се то десило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде кажете у записнику да га познајете због тога што је раније долазио у Ћушку?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: То кажем, да је био прије тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, пре 14. маја?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да, да је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сад описујете ситуацију пре 14. маја?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Не, ја описујем да је он био пре 14. маја док су они били, били су се оно позиционирали тамо више на селу негде тамо горе и онда он је шетао кроз село и онда је дошао прије тог дана дошао код нас у двориште и пришао са мог оца, ја сам ту баш неки веш растурила на двориште и отишао, тако био је као љубазан и отишао. То је било прије 14. а онај дан је био с њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај исти којег сте препознали као лице под бројем 2?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Тај који ја мислим да је тај био је тог дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате тог дана, значи сад идемо на 14. где сте га видели и шта је конкретно радио?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Баш тај је рекао оно, мислим да је тај, нисам баш сигурна, извињавам се ако све не памтим, али баш су њега питали «шта ћу са старим», он је рекао «води га» и кад су нас узели, одвојили од групе и хтели су нас стрељати на другу страну дворишта, он је рекао да узме јер је мој отац рекао њима «ја сам отац Агима Чекуа, ово је наша породица, ако неко треба плаћати нешто за њега ми смо то, ево вам моја ћерка, снаја и деца». Онда су нас они узели и ставили на друго двориште али ту близу где су нас и видели. Онај и још један брка они су рекли дајте ми их овамо, онда су нас ставили на ред да нас стрељају и он је отишао, мислим да је отишао са мојим оцем пуно пута у нашу кућу узео неке слике и неке папире и тако да је малтретирао. Ја се сећам да сам ја причала њом јер ми на једну слику, он ми је рекао да си са мом брату Агима, он је рекао да си ти ту. Нисам ја била него моја сестра је била, ја сам причала с њим, да сам му рекла нисам ја него је моја сестра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате како је био обучен, да ли је имао нешто на глави?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Имао је капу, али се сећам да је био плав и мало дебео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био наоружан?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Је, сви су били јако наоружани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли пуцао из те пушке?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Не сећам се да је он пуцао, пуцали су они што су били млађи они што су били више маскирани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли неко примењивао неку силу према вама у дворишту?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Па не онако физичку силу, али јесу псовали и гурали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли он псовао?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Па је псовао јер ми је рекао, мислим да је он, јер ми је рекао кад су нас оно ставили да нас стрељају ја сам држала једно мало дете и он је рекао да га пустим њега да би ме он убио, јер му је, није хтео дјете убити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само полако, шта је рекао тачно да?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Кад су нас оно ставили на ред, ја сам држала једно мало дете од брата, он ми је рекао да пустим то дете, јер верује у Бога и дете јер би мој мозак ишао сад на зиду и нешто тако, тај, то лице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто да пустите дете?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Не знам, није хтео њега убити, не знам што.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да је хтео Вас да убије?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Без да убије дете?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Дете није хтео, јер ми је рекао да «верујем у Бога и дјецу, јер бих те сад убио», а оно мало дете није хтео да буде од мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како се то завршило?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: И како се то завршило, онда као да су нас пустили и један од њих ми је рекао да морам да кажем свима њима ту сељацима што смо били заједно да морамо брзо побећи јер доћи ће друга група па ће нас све стрељати и кад смо ми прешли онај мали зид где смо сви били, онда један је питао овога «шта ћемо са старим», за мог оца, он је рекао «води га», онда су га они узели тамо даље од нас, заклали и убили, запалили све што је могуће су радили на њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли палили куће ти војници који су дошли у Ваше двориште?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Је запалили нашу и шталу и ту где смо били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви одатле изашли са?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Куде изашли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из дворишта?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Кад су нам они рекли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Док смо се скупљали јесмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је вас било који сте изашли из села?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Па толико до 50 можда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 50?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да, нисам их бројала, сад ону слику коју имам до 50 можда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте напустили село?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Неким тракторима и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где сте кренули, којим правцем?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Према Пећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Према Пећи?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели да је још нека кућа поред Ваше куће упаљена у селу?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Па јесте готово свака кућа је ту била запаљена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви то лично видели?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Јесам, јесам, како не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте тог дана дали неке паре?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Јесмо, тражили су паре, тражили су злато, тражили су нам све документе, били су ставили једну деку, не знам како да кажем и тражили од нас да све што имамо да ту бацимо и новац и злато и све што имамо и јесмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то тражио овај којег сте препознали код судије под бројем 2?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Сад је то тешко знати, јер је ту била група.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли он био у тој групи када су тражили паре?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Је био сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви, како разумем, паре одвојили и ставили негде?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Паре ставили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ставили сте негде паре?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Ту бацали у средину нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте поред пара стављали и злато?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Јесте неке жену јесу нешто бацале злато и докумената и све што смо имали са стварима, они су тражили да се баци ту. Онда су они видели да као да су тада знали да смо ми породица Чеку од тих докумената што су нам тражили да бацимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад смо код документа, је ли Вам неко тражио да баците документа?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да, да сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате ко је то био?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Ја мислим да сам и прије рекла онај који је плавушан и дебелести, онај који је носио, који је имао бркове и браду то су били мало старији од ових других, они су то све тражили и све оно да ми радимо и они су и нас терали да нешто радимо и ону војску да они убију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли ту био негде близу онај што сте га препознали овде на препознавању под бројем 2?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Како је ли био близу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био ту близу са њима кад сте?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Јесте све време је ту био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све време је био?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да. И кад смо ишли оно на путу према Пећи опет је ту шетао околу око тих трактора и људи као да је био баш и миран, уживао у то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је далеко Ваша, рекосте да је 50 метара од асфалта, је ли тако?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Па може бити више, али овако по ваздуху тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте Ви изашли из села, да ли сте пешице изашли или, како кажете, било је трактором?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Кад смо оно пошли у Пећи?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: С тракторима смо ишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су вама рекли где да идете?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Па као само да побегнемо, да кренемо за Албанију, било где само да бежимо одавде где смо били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вам рекли да идете за Црну Гору?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли су вам рекли да идете у Албанију?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Па јесу, мени лично нису, али тако су рекли «бежите за Албанију».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви понели ствари?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Нисмо ништа, било је тада у рату, људи су спремали тракторе, по нечему знаш, али ми наша породица баш ништа нисмо узели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кад сте кренули трактором од куће, јесте то значи кренули за Албанију?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Кренули смо само да побегнемо одавде, јер нисмо могли ни куд стајати јер још убијају по селу и све гори и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали документа кад сте кренули?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су вам била документа?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Нешто су они, мислим да су они нешто поцепали, друго је остало ту у дворишту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте онда без докумената мислили да идете у Албанију?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Па онда ми нисмо били у добром разуму, шта знам, само побећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да побегнете?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да,

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То да кренете за Албанију, јесте то разумели као наредбу да се крене или сте у страху бежали?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Ми када смо до тамо стигли, онда ми смо причали са собом, ми сељаци, хоћемо ли или нећемо ићи даље, већина од нас је рекло да нећемо ићи даље, да се вратимо опет у наше село и онда смо одлучили да се вратимо поново у село и тако смо се вратили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви одлучили или вам је неко рекао да се вратите?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Па нису нам дали ићи даље, даље нисмо могли ићи, или остати ту или да се вратимо назад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вам то није дао да идете?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Они, та војска, како да их зовем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите нам, како је та војска која вам није дала да идете даље, како је била обучена?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: То обично, нормално као и сва војска и био је тај, што ја кажем да га познајем, онда је онај био, он је и онда наредио све да се вратимо или да идемо даље, јер ће нас убити, бомбардирати или нешто, гај се све време окрећао око нас, ушао у ауто и дошао у село па се опет вратио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, који ауто је возио?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је писало нешто на том ауту?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате како изгледа полиција, какву имају униформу?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте тада видели такве униформе?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Било је и полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, како изгледа полицијски ауто?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте видели такав ауто?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да, видела сам и можда је био баш онај ауто, који је возио, ишао тамо и овамо, нисам баш сигурна, али мислим да је такав полицијски ауто возио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Полицијски ауто ишао горе-доле?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тамо, овамо?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да, баш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај који Вам је рекао да се вратите, да ли је био полицајац или војска?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Сада нисам сигурна, јер било је и њих ту, нисам баш сигурна и нисам сигурна, јер нису мени рекли, нису на онај трактор где сам ја била, нису рекли да се вратим, него су оно рекли да кажу да се вратимо и ми смо се вратили. Не знам од кога је то дошло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Докле сте Ви тако са трактором стигли у правцу према Пећи?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: На уласку у Пећи, до фабрике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је до фабрике.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да, где су оне фабрике, има ту нека и застава била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте се одатле вратили?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од Ваше куће до тог уласка у Пећи, да ли је неко заустављао Ваш трактор, да ли је неко прилазио Вама, да ли је тражио паре и да ли се нешто дешавало на том путу?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Не, паре није, не сећам се да је нашем трактору, можда путем јесте, али нисам чула од некога да су га, али где сам ја била, нису, само, ја сам имала јаку главобољу и један од њих ми је рекао, да ли ти треба таблета или нешто, али је то било на шали, а не да он пази на мене, него, цинкав је био, нешто онако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте се Ви вратили у село?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви пронашли посмртне остатке оца и стрица?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Ми смо се, када смо се ми вратили, онда је све било изгорело, гори кућа, гори она штала где нам је

био и отац и онда је био, баш су тешки тренуци били када знаш када ти најмилији човек, ту ти гори, ти не можеш ништа, а онај брат што смо прије рекли, Африм, он је већ стигао, када смо ми дошли, он је већ стигао тражећи оца, он је нашао мало што је остало од мог оца и закопао га, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је сам сахранио?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Да. Онда смо ја и он почели да мало гасимо куће, да би остало неко место где би могли, онда су они опет рекли, бежите, они се враћају, па смо опет побегли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За сада немам питања, имам само предлог да се сведоку прилаже из албума фотографија коју условно зовемо «Радине слике» прикажу фотографије са особама на фотографијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али мораћете да означите, има их стварно много, па ћете морати да означите које, да не буде онај Острог и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само још нешто да питам, колико се ја сећам, Ви сте код истражног судије гледали неке фотографије?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Како, јесам гледала неке фотографије? Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте Ви господине Крстићу хтели?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И имам још нешто нисам завршио, када седнем, онда сам завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имамо албум фотографија које су начињене од стране Градског СУП или МУП Републике Србије где је снимана Ђушка, па ако може да каже, село, да препозна која је чија кућа на слици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Крстићу.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија. Нисам хтео да прекидам тужичево излагање, иако је испало на крају тако, али овако, тужилац је у једном тренутку, то је примедба једна на ток поступка и на начин постављања питања, с обзиром да је данас сведок вршила препознавање одређених лица, ми записник тај нисмо добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете када и ми добијемо.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, добро, али тужилац поставља питања, онај кога сте данас препознали под бројем 2, па ја просто питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не данас, господине Крстићу, нисте пратили, значи оно што је било у јуну.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Извињавам се, грешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо да чујемо, колико ће још бити питања и да ли ћемо оштећену замолити да дође и сутра, оштећена Зелфије Гаши, шта кажу браниоци или ћемо завршавати данас?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се Ви осећате?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ИФЕТЕ ЧЕКУ: Могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли кажем, данас господо браниоци можемо да завршимо или не? Ако би погледали фотографије и остало, оптужени, пуномоћници, колико ћете трајати питања, морамо да направимо распоред, морамо сада још нешто да обавимо вечерас.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: У погледу албума који заступник јавне оптужбе предлаже, ми смо се већ изјаснили да се противимо предлогу да се то изведе као доказ, још на ранијим претресима. Из ког разлога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и сада се противите?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да, али Ви и веће нисте донели одлуку у вези тог албума, прво, тај албум је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, то је већ све евидентирано путем аудио технике.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Тек сада сазнајемо да је Министарство унутрашњих послова Републике Србије било на подручју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, противите се овоме и кажите ми, господине Перовићу, противите се?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Противимо се овом предлогу у вези албума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите ми још, колико имате концепцију питања?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ћемо вечерас моћи да завршимо?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Што се тиче одбране наше, немамо никаквих питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ће остали браниоци имати питања, ако би данас погледали албум, оптужени, господине Петронијевићу?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја мислим да не би требали уопште да, односно не принципијално, него се противим показивању фотографија и губљењу времена, а посебно имајући у виду и стање здравствено ове сведокиње. Ништа из тога нећемо сазнати, ништа нећемо урадити, само ћемо изгубити време, то чија је која кућа, то може да се утврди на хиљаду других начина, сада имамо интернет, па може да се погледа и да се уради то тако, значи немојмо губити на времену. Ми нећемо имати питања и сагласни смо да сведокиња може да се отпусти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и господине Радивојевићу, изволите.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: У погледу ових «Радиних слика», како каже тужилац, све слике су настале или 1998. или 1999., крајем године, ниједна нема везе са овим догађајем. Случајно знам где су и са свадбе и са Острога и све и то је бесмислено по мени да радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ви се противите, па ћемо то онда да унесемо у записник. Само да чујем господина Сокића, јесте се Ви јавили, одустали сте? Добро. господине Цветковићу, да ли има потребе да Вас сада, Ваш бранилац сугерише, да се не осећате добро, да Вас погледа доктор овде у паузи, док нађемо, док одлучимо о овом предлогу и евентуално нађемо ове фотографије, да ли има потребе, молим? Ево изведите оптуженог Цветковића док то нађемо, да га погледа овде доктор, доктор вероватно чека.

Тужилац предлаже да се оштећеној покажу фотографије из фотоалбума који је сачињен приликом претреса куће Радосаве Минић као и фотографије које су сачињене у селу Ћушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је то, ја бих само имао предлог да се данашњи претрес прекине до сутра, ја више не могу да седим овде, ја сам овде два сата седео и чекао да се појави неко у судници.

Као и да се данашњи претрес прекине, јер тужилац не може да седи више овде.

Браниоци се противе томе да се оштећеној покажу фотографије и то бранилац Петронијевић, Перовић, Радивојевић, све на начин на који је то евидентирао аудио техником у суду.

Констатује се да је оптужени Цветковић Звонимир навео да се не осећа добро, односно то је навео његов бранилац, па је изведен из суднице и одведен код лекара, који се налази у згради суда.

Оштећена наводи да је она сада, након што јој је указана помоћ, а пре препознавања када није била болесна, већ узнемирена, способна да настави, па за овим

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се оштећеној покажу фотографије и то из фотоалбума Радосаве Минић, на којима се налазе особе а које ће тужилац посебно означити и да се покажу фотографије које су сачињене у селу Ћушка које су

достављене у сарадњи са EULEX-ом и које су и показане сроднику оштећене ко је био овде и који се и сам налази на тим фотографијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте нам те фотографије, само да видим да ли ћемо моћи да наставимо, како је Цветковићу. Немојте предлагати док нису ту оптужени и бранилац, сачекајте да видим шта је са оптужеим. Господине Перовићу, седите, молим Вас. Сада, добро, хајде да констатујемо сада да је Цветковић Звонимир добио повишени притисак и да је добио терапију и да због истека радног времена ми не можемо да чекамо да њему лек почне да делује и да се данашњи претрес на овај начин сада завршава и режија нас је већ искључила и да ће се претрес наставити сутра у 14,30 часова, судница број 2, дакле у истој овој судници, 28. септембра, молим Вас да дођете, госпођо Чеку и позваћемо за сутра и оштећену Зелфије Гаши. Чекајте, изведите сада сведокињу.

Дакле, на овај начин смо данас завршили у 18,56 часова.

ЗАПИСИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА